

Thiên thần, trái tim và lý trí

Trái tim đã ngủ quên biết bao lâu trong lạnh giá của quá khứ tan vỡ và đến khi gặp được ánh mắt ấy, nó thấy thật thân thuộc mà cũng xa xôi quá. Trái tim loạn nhịp rồi run lên khi nó nhìn thẳng vào ánh mắt vào thiên thần.

Nếu cuộc đời là bức tranh muôn màu thì ai cũng muốn chọn cho mình những màu sắc vui tươi nhất chứ không ai muốn làm gam trầm buồn, nếu cuộc đời là những mảnh ghép thì ai cũng muốn xếp cho được bức tranh hoàn hảo chứ không muốn cầm trên tay những mảnh ghép dở dang, nếu cuộc đời là một dòng sông thì ai cũng muốn dòng sông ấy hiền hòa đôi khi có gợn sóng để biết yêu thương chứ không ai muốn gặp giông tố...

Tưởng chừng như con người ta cố gắng thì mọi chuyện sẽ theo một đường thẳng, tất cả có thể như vậy nhưng tình cảm, tình yêu thì lại thật ương bướng và khó nghe lời. Lý trí và trái tim cùng tồn tại trong một cơ thể nhưng sao cứ mãi đuổi bắt rồi trôi về hai quỹ đạo trái chiều nhau?

Trái tim đã ngủ quên biết bao lâu trong lạnh giá của quá khứ tan vỡ và đến khi gặp được ánh mắt ấy, nó thấy thật thân thuộc mà cũng xa xôi quá. Trái tim loạn nhịp rồi run lên khi nó nhìn thẳng vào ánh mắt vào thiên thần.

Cánh cửa đầy bụi bặm của thời gian khép kín bao lâu trong trái tim như mở ra bằng cảm xúc yêu thương, trái tim biết mình đang say trong một cảm giác mới lạ-cảm giác đã đánh thức nó sau cơn mộng mị dài của kẻ lữ khách luôn tìm kỷ niệm dang dở trong miền quá khứ xa xôi. Đôi mắt ánh lên sự rạng ngời hạnh phúc, dù chỉ riêng nó biết mà thôi.

Trái tim thích ngấm thiên thần trong lặng lẽ và từ rất xa. Nó biết thật vô duyên khi cứ mãi sống trong cảm xúc đó. Nó biết tình yêu ấy có thể lại thêm một lần làm đau nó khi cứ mãi kìm nén trong lòng. Nó biết mọi điều... Nhưng nó vẫn muốn là gió để được ôm lấy thiên thần, nó vẫn muốn là mưa để làm mát lạnh trái tim thiên thần, nó muốn là những điều nhỏ nhoi thôi để ngày ngày được ngấm thiên thần của mình.

Yêu không chỉ là cảm xúc mà còn là sự biết ơn khi thiên thần ấy đã mang một luồng ánh sáng mới, một cơn gió lạ cho nó bám vào và bay lên cao. Nó đang ôm giấc mơ ôm tình yêu thầm ấy vào cả giấc ngủ.

Rồi một ngày trái tim lại bật khóc khi nó biết thiên thần không bao giờ biết đến nó. Trái tim cứ lặng lẽ trong bóng tối bởi nó biết chẳng bao giờ thiên thần ở lại bên cạnh nó mà nó không đủ dũng khí níu bước thiên thần của mình.

Nó thuộc về bóng tối cô đơn, hoang hoải còn thiên thần luôn ở nơi đầy ánh sáng có bao giờ biết đến thế giới của nó. Nó sợ ngày thiên thần rời xa sẽ đến, nó sợ lại chìm vào bóng tối đặc quánh chỉ riêng mình nó cô đơn lắm rồi. Trái tim tan chảy trong những giọt lệ khi nó biết thiên thần đã rời xa nó mãi mãi. Nhìn trái tim trong nước mắt, lý trí đã rất buồn:

- Làm ơn hãy tỉnh lại đi trái tim!

- Tôi biết tôi đang lạc hướng nhưng đừng an ủi tôi lúc này!

- Bạn phải nhìn, nhìn vào thế giới bạn đang sống, không có thiên thần nào tồn tại quanh bạn cả, chỉ có bạn với tình yêu đơn phương rồi tự làm mình đau thôi.

- Tôi biết tôi đã làm cho bạn đau thật nhiều. Tôi đã chẳng đem đến nụ cười hay sự ấm áp cho bạn mà toàn những điều tồi tệ. Tôi biết bạn nghẹt thở khi tôi cứ mãi ngăn ngớt vui buồn trong những xúc cảm. Tôi biết bạn nấc lên khi tôi buồn chuyện tình tôi, bạn muốn nhảy lên ngay tức khắc khi tôi cáu giận, bạn như muốn nổ tung khi tôi cứ im lặng trong nỗi đau riêng tôi. Tôi xin lỗi!

- Tôi muốn nhìn thấy bạn cười và quên mọi thứ đi. Đó mới là lời xin lỗi tôi muốn nhận.

- Nhưng lý trí à, bạn có biết mọi thứ không thể dễ mỉm cười như vậy được không, cười trước một điều không biết là một sự ngu xuẩn, cười trong nỗi đau là đang tự dối bản thân mình cười cho tất cả nhanh trôi đi là sự trốn chạy.... Tôi đã từng thử làm như vậy nhưng rồi không thể. Bạn làm sao hiểu được điều đó?

- Bạn đau thì tôi sao không đau. Bạn ốm thì sao tôi khỏe được. Bởi bạn ở ngay bên ngực trái tôi này. Thiên thần không thể bên bạn. Thiên thần thuộc về thế giới khác, dành cho trái tim khác.

- Tôi biết điều đó. Tôi chỉ muốn được nhìn thấy thiên thần hàng ngày thôi. Tôi sẽ không tiến lại gần mà nhìn từ rất xa. Tôi không muốn thiên thần buồn, thiên thần không cần biết tôi là ai, tôi yêu thiên thần như thế nào nhưng chỉ xin đừng rời xa tôi. Tôi sẽ tan ra mất.

- Tình yêu là cho nhiều hơn nhận. Dù thiên thần không biết đến tình yêu của bạn nhưng bạn đã có thể hạnh phúc vì chính tình yêu bạn dành cho thiên thần đã thay đổi đã đánh thức được bạn, và thiên thần giờ cũng rất hạnh phúc. Tình yêu chỉ trọn vẹn khi người mình yêu hạnh phúc.

Phải rồi, yêu đơn phương là chờ đợi là đau khổ là nhớ nhung nhưng cũng có những điều thật đặc biệt. Thiên thần đến như một ánh sao băng rồi cũng vụt mất nhưng ở một nơi nào đó thiên thần đang hạnh phúc thì trái tim cũng sẽ mỉm cười và cầu chúc tình yêu đến với thiên thần của mình.